

NOTA TALENBELEID gehanteerd door de Geschillenkamer

Juridische basis

De Geschillenkamer is een administratieve overheid. De procedure van de Geschillenkamer wordt bepaald door de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en niet door het Gerechtelijk Wetboek.

Artikel 57 van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna: GBA-wet) geeft een algemene regel weer m.b.t. het taalgebruik en bepaalt aldus het talenbeleid¹ gehanteerd door de diverse diensten van de GBA. Het artikel stelt:

“De Gegevensbeschermingsautoriteit hanteert de taal waarin de procedure wordt gevoerd naar gelang van de behoeften die eigen zijn aan de zaak.”

Het is een regel die zeer algemeen van aard is en aldus op zichzelf onvoldoende duidelijkheid noch rechtszekerheid biedt voor de praktijk.² Om deze redenen legt deze nota het talenbeleid van de Geschillenkamer duidelijker vast.

De GBA baseert zich op artikel 57 van de GBA-wet. De Wet van 1935³ op het gebruik der talen in gerechtszaken is niet van toepassing aangezien de Geschillenkamer geen officiële rechtbank is. De Wet van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken⁴ is evenmin van toepassing, vanwege de toepasselijkheid van de op de GBA toegesneden specifieke bepaling van artikel 57 van de GBA-wet.

Noodzaak tot een talenbeleid

Een beleid ten aanzien van de proceduretaal is noodzakelijk in volgende gevallen:

- Voor zaken waarbij (een) klager(s) en (een) verweerder(s) een andere landstaal hanteren. Dit kan zich voordoen wanneer een klacht aanhangig wordt gemaakt bij de Geschillenkamer.
- Voor situaties waarbij er meerdere verweerders zijn die in een verschillend taalgebied gesitueerd zijn en aldus een andere landstaal hanteren. Dit kan het geval zijn in een klachtenprocedure, maar tevens in een zaak waarbij er geen klager betrokken is. Ook in het geval waarbij er meerdere klagers zijn uit een verschillend taalgebied kan zich een dergelijke situatie voordoen.
- Voor grensoverschrijdende zaken (IMI-zaken) waarbij verschillende Gegevensbeschermingsautoriteiten (leidende toezichthoudende overheid en betrokken toezichthoudende autoriteit(en)) binnen de Europese Economische Ruimte moeten samenwerken in het kader van de AVG.

---

¹ Op termijn zal een “kapstokbepaling” worden opgenomen in de GBA-wet die verwijst naar het talenbeleid dat het Reglement van Interne Orde verder zal uiteenzetten in conformiteit met artikel 30 van de Grondwet.

² Artikel 57 GBA-wet is zeer flexibel in tegenstelling tot het talenbeleid bij andere autoriteiten zoals bv. de Belgische Mededingingsautoriteit.

³ Wet 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, BS 22 juni 1935, 4.002.

⁴ Wet 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, BS 2 augustus 1966, 7.799.

De moeilijkheid bij het bepalen van de taalmodaliteiten voor de procedure is te wijten aan het hybride karakter van de GBA. De GBA is een administratieve autoriteit, maar heeft ook specifieke kenmerken, waardoor ze er niet helemaal kan mee gelijkgesteld worden.

Omwille van hogervermelde redenen is het aangewezen een talenbeleid vast te stellen voor de Geschillenkamer om tegemoet te komen aan de mogelijke situaties die zich kunnen voordoen. Er moet gezocht worden naar een pragmatische benadering, waarbij de Geschillenkamer moet voorzien in een effectief toezicht rekening houdend met het (beperkte) budget. Eveneens moet de procedure, zeker waarbij een klager betrokken is, zo laagdrempelig mogelijk blijven.

Doel van de nota

Deze nota stelt het talenbeleid vast teneinde meer houvast te bieden, met name in de situaties zoals hierboven vermeld. De bepaling van het talenbeleid dient duidelijkheid te scheppen voor alle betrokken partijen.

De nota formuleert een talenbeleid op basis van een juridische argumentatie gebaseerd op de mensenrechten en de grondwettelijke vereisten met de nodige aandacht voor praktisch werkbare oplossingen.

Gehanteerde criteria om de taal te bepalen

De werktalen die gehanteerd worden in de Geschillenkamer zijn in principe het Frans of het Nederlands. Duitstalige klachten worden eveneens geaccepteerd en behandeld in overeenstemming met artikel 60 GBA-wet. De Geschillenkamer houdt zich evenwel het recht voor om een Duitstalige klacht in het Frans of Nederlands te behandelen. De nodige voorzieningen zullen worden getroffen om deze zo efficiënt mogelijk te behandelen rekening houdend met de capaciteit van de Geschillenkamer. De Geschillenkamer werkt verder zoveel mogelijk met één taal per dossier wat aansluit bij de voornamelijk eentalige linguïstische rol van de Gegevensbeschermingsautoriteit en de taalkundige kwalificaties van de leden van de Geschillenkamer (m.u.v. de voorzitter). Ze hanteert vervolgens volgende criteria met de klager als uitgangspunt en met het oog op een maximale organisatorische efficiëntie, wat ook de partijen ten goede komt:

- Indien de **klager** een natuurlijke persoon is: in beginsel de taal van het taalgebied waar de klager zijn woonplaats heeft. De klager kan er echter voor kiezen om een andere landstaal te hanteren, tenzij de verweerder een publieke autoriteit is.
- Indien de **klager** een rechtspersoon is: taal van het taalgebied waar de hoofdzetel is gelegen.
- Indien de woonst of de zetel zich in het tweetalig gebied Brussel Hoofdstad bevindt, wordt de taal gekozen door de **klager**.
- Indien de **verweerder** een publieke autoriteit (bv. gemeente) is: de taal van het taalgebied waar deze is gelegen. Is deze publieke autoriteit in Brussel gelegen, dan mag de **klager** kiezen tussen Nederlands of Frans. Deze uitzondering voor publieke autoriteiten wordt gemaakt omdat volgens Belgisch administratief recht de streektaal de officiële taal van een publieke autoriteit is waarin een burger dient te communiceren met deze autoriteit.

De optie voor de taal van het taalgebied waar de klager woont of z'n zetel heeft als proceduretaal te hanteren, vermijdt een mogelijke taalbelemmering voor de klager er van uitgaande dat de klager de taal van zijn taalgebied machtig is. Verder is dit ook in lijn met artikel 77 AVG dat bepaalt dat elke betrokkene een klacht kan indienen bij een toezichthoudende autoriteit in de lidstaat waar hij gewoonlijk verblijft, hij zijn werkplek heeft of waar de beweerde inbreuk is begaan.

De toezichthoudende autoriteit waarbij de klacht is neergelegd heeft overeenkomstig artikel 77, lid 2 AVG de plicht tegenover de klager deze in kennis te stellen van de voortgang en het resultaat van de klacht, alsmede van een mogelijke rechtsvoorziening. Dit hangt ook samen met de visie van de Geschillenkamer op de positie van de klager. Overeenkomstig de bedoeling van de Europese en de nationale wetgever dient een klachtenprocedure laagdrempelig te zijn en dient de klager geïnformeerd te worden over de voortgang van een ingediende klacht.

Ogenblik van taalvaststelling

- Bij een klachtenprocedure:

De proceduretaal wordt vastgelegd bij de aanhangig making bij de Geschillenkamer, nadat de klacht ontvankelijk is verklaard door de eerstelijnsdienst. In de brief van de Geschillenkamer aan de klager wordt de taal van de procedure vastgesteld overeenkomstig art. 57 GBA-wet.

Artikel 95 GBA-wet stelt dat in het geval de Geschillenkamer waarschuwingen formuleert, moet worden voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen of dat de betrokkene in kennis moet worden gesteld van het veiligheidsprobleem (art. 95, §1, 4° tot 6°), dat zij onverwijld de betrokken partijen (dus ook de verweerder) in kennis stelt van het feit dat een dossier aanhangig is, de inhoud van de klacht en de mogelijkheid tot het raadplegen van de klacht. In deze fase wordt aan de partijen tevens de taal van de procedure meegedeeld.

Artikel 98 GBA-wet betreffende de procedure ten gronde stelt dat de Geschillenkamer, wanneer zij beslist heeft dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde, ze onverwijld de betrokken partijen (dus ook verweerder) in kennis stelt. Hier wordt de taal van de procedure aldus aan de partijen meegedeeld alsook hun mogelijkheid om een gemotiveerd bezwaar in te dienen m.b.t. de gekozen proceduretaal om zo hun recht op verdediging te waarborgen (zie *infra*).

Indien de inspectiedienst wordt gevat door de geschillenkamer in een klachtenprocedure (art. 63, 2° en 3° GBA-wet) kan zij de taal die door de Geschillenkamer is vastgesteld overnemen, maar is hier niet toe gehouden.

- Overige gevallen:

In de andere gevallen met name indien de inspectiedienst een onderzoek begint uit eigen beweging (artikel 63, 6° GBA-wet) of indien ze gevat wordt door het directiecomité (art. 63, 1°, 5° GBA-wet) bepaalt de inspectiedienst zelf de taal.

Mogelijkheden verweerder

Ondanks het uitgangspunt dat de proceduretaal de taal van het taalgebied van de klager is, kan er desalniettemin in bepaalde situaties van dit uitgangspunt worden afgeweken.

- In beginsel wordt er rekening gehouden met de verweerder indien deze een natuurlijk persoon is en zijn woonplaats heeft in een ander taalgebied dan het taalgebied van de klager; op eenvoudig verzoek van de verweerder kan de geschillenkamer beslissen de taal van de verweerder als proceduretaal te hanteren;
- Indien de verweerder een rechtspersoon is en zijn zetel heeft in een ander taalgebied dan het taalgebied van de klager wordt hier slechts rekening mee gehouden in bepaalde omstandigheden (*infra*);
- Indien de verweerder een publieke autoriteit (bv. gemeente) is en zich in een ander taalgebied situeert dan het taalgebied van de klager is de taal van de procedure in beginsel de taal van de verweerder (*supra*);
- Indien er andere gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de verweerder onvoldoende kennis heeft van de proceduretaal kan hier eveneens rekening mee worden gehouden.

Hierbij houdt de Geschillenkamer rekening met het feit dat ze geen rechterlijk orgaan is.

Het arrest Engel van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM), waarin het EHRM de zogenaamde Engel-criteria ontwikkelde om te bepalen of artikel 6 EVRM (dat betrekking heeft op de rechten van verdediging) al dan niet van toepassing is op een bepaalde administratieve procedure, is slechts in zeer beperkte mate van toepassing op de Geschillenkamer.

De Geschillenkamer is een orgaan van een administratieve overheid en gehouden aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur maar niet aan het Gerechtelijk Wetboek. Overigens is er steeds de wettelijke optie om beroep in te stellen tegen een beslissing van de Geschillenkamer bij het Marktenhof wat aldus een waarborg inhoudt⁵ voor de rechten voorzien in artikel 6 EVRM en in het overeenkomstige artikel 47 van het EU Grondrechtenhandvest⁶.

Meerdere verweerders/klagers

In het geval dat **meerdere verweerders** niet dezelfde taal hanteren en het geen klachtenprocedure betreft:

- De proceduretaal is deze van het taalgebied waarin de meerderheid van die personen hun woonplaats hebben of ondernemingen hun zetel hebben.
- Voor personen of ondernemingen die hun woonplaats of zetel in het tweetalig gebied Brussel Hoofdstad of geen inrichting hebben, wordt voor het bepalen van deze meerderheid de taal die de persoon/onderneming kiest in rekening genomen.
- In geval van pariteit wordt gebruik gemaakt van het Nederlands of Frans naar keuze van de inspectiedienst die rekening houdt met de specifieke omstandigheden van het geval.
- Indien de Geschillenkamer is gevat door de Inspectiedienst, zonder dat een klacht ten grondslag ligt aan het dossier, houdt de Geschillenkamer rekening met de taal of talen van het onderzoek door de Inspectiedienst.
- Er is een mogelijkheid tot indiening van een gemotiveerd bezwaar door de personen/ondernemingen die hun woonplaats/zetel hebben in een ander taalgebied dan deze

⁵ Arrest Marktenhof van 12 juni 2019, 2019/AR/741, §4.2; Cass (1e k.) AR C.17.0220. N, C.17.0318.N, 9 november 2018 (H.V./Autoriteit voor Financiële diensten en Markten, DAOR 2019, noot ANDRIES, K.; EHRM 26 oktober 1984, De Cubber/België overw. 33; EHRM 7 november 2000, Kingsley/Verenigd Koninkrijk, overw. 50-59; EHRM 14 november 2000, Riepan/Oostenrijk, overw. 39; EHRM 14 november 2006, Tsfayo/Verenigd Koninkrijk, overw. 41-49; EHRM 4 maart 2014, Grande Stevens e.a./Italië, overw. 138-139 en 161.

⁶ Arrest Marktenhof dd. 2 september 2020, 2020/AR/329

dat bepalend was voor het bepalen van de proceduretaal of indien er andere gegronde redenen zijn voor bezwaar.

Indien er **meerdere verweerders** zijn in een procedure die van start is gegaan omwille van een klacht:

- De proceduretaal is deze van het taalgebied van de klager,
- Het kan echter toegelaten worden dat conclusies van de verschillende verweerders worden neergelegd in hun eigen taal indien deze een gemotiveerd bezwaar indienden en de Geschillenkamer van oordeel was dat dit een gepaste werkwijze was naar het specifieke geval.

Bovenstaande uitgangspunten gelden eveneens voor de situatie waarbij **meerdere klagers** een andere landstaal hanteren in een klachtenprocedure:

- De proceduretaal zal deze zijn van het taalgebied waarin de meerderheid van de klagers woont/z'n zetel heeft.
- Voor personen of ondernemingen die hun woonplaats of zetel in het tweetalig gebied Brussel Hoofdstad of geen inrichting hebben, wordt voor het bepalen van deze meerderheid de taal die de persoon/onderneming kiest in rekening genomen.
- In geval van pariteit wordt gebruik gemaakt van het Nederlands of Frans naar keuze van de Geschillenkamer die rekening houdt met de specifieke omstandigheden van het geval.
- Er is een mogelijkheid tot indiening van een gemotiveerd bezwaar door de personen/ondernemingen die hun woonplaats/zetel hebben in een ander taalgebied dan deze dat bepalend was voor het bepalen van de proceduretaal of indien er andere gegronde redenen zijn voor bezwaar.

Inspectiedienst

Indien in het kader van een klachtenprocedure de Geschillenkamer de zaak voor verder onderzoek naar de Inspectiedienst heeft gezonden en de verweerder in zijn interactie met de Inspectiedienst een andere taal wil hanteren dan de proceduretaal die werd vastgesteld in de Geschillenkamer dan richt hij zich tot de Inspectiedienst om zijn bezwaar kenbaar te maken.

Het is dan vervolgens aan de discretie van de Inspectiedienst om te beoordelen of communicatie en/of stukken in een andere landstaal dan de proceduretaal toegelaten zijn.

Wanneer de fase bij de Inspectiedienst voorbij is en er een meertalig dossier terugkomt van de Inspectiedienst, dan beslist de Geschillenkamer bij de hervatting van haar procedure hoe hiermee zal worden omgegaan.

Bij de hervatting van de procedure voor de Geschillenkamer kan de verweerder eveneens een bezwaar indienen indien hij een andere taal dan de proceduretaal wenst te hanteren. Dit wordt duidelijk vermeld in de brief die overeenkomstig artikelen 98 en 99 GBA-wet aan de partijen wordt verstuurd met de beslissing voor de behandeling ten gronde voor de Geschillenkamer en de conclusietermijnen. Het is dan aan de discretie van de Geschillenkamer om te bepalen in hoeverre de andere landstaal gehanteerd mag worden.

In de context van een verhoor door de GBA-inspecteurs verwijst artikel 74 GBA-wet naar artikel 31 van de wet betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken. Dit artikel stelt dat voor het horen van personen de taal wordt gebruikt die is gekozen door de geïnterviewde (waarbij dit geen landstaal hoeft te zijn) met de verplichting voor de inspecteurs om een beëdigde tolk in te schakelen indien ze deze

taal niet machtig zijn. De vertaalkosten worden in dit geval gedragen door de schatkist. Wat betreft de vertalingen in het kader van een inspectie, is er enkel artikel 84, §2 GBA-wet dat stelt: “De inspecteur-generaal en de inspecteurs kunnen een vertaling vragen in één van de nationale talen van de gegevens die op grond van een reglementaire verplichting bijgehouden dienen te worden en die in een vreemde taal opgesteld zijn”. Deze bepaling voorziet aldus in de mogelijkheid voor de inspectiedienst om de vertaling in één van de drie landstalen te vragen maar enkel “van de gegevens die op grond van een reglementaire verplichting bijgehouden dienen te worden en die in een vreemde taal opgesteld zijn”.

Samenstelling kamer

Ingevolge artikel 33 GBA-wet zetelt de Geschillenkamer met één of met drie leden.

In de praktijk zetelt de voorzitter - die formeel tweetalig is - alleen of zit hij de drievoudige kamer voor. Daarnaast zetelt in de drievoudige kamer in beginsel tenminste 1 lid, behorende tot de taalrol waarin de procedure behandeld wordt.

Indien de voorzitter niet zetelt, wordt hij – als alleen zetelend lid - vervangen door een lid, behorende tot de taalrol waarin de procedure behandeld wordt. Indien hij niet zetelt in de drievoudige kamer, bestaat deze uit ten minste twee leden, behorende tot de taalrol waarin de procedure behandeld wordt.

Hoorzittingen

Indien de verweerder tijdens de hoorzittingen een andere taal wenst te gebruiken en hij dit via een gemotiveerd bezwaar kenbaar maakt, kan dit worden toegestaan in bepaalde omstandigheden, bijvoorbeeld wanneer de verweerder de proceduretaal niet machtig is en/of zijn woonplaats of plaats van de hoofdzetel van een rechtspersoon in een ander taalgebied gelegen is. Indien dit wordt toegestaan door de Geschillenkamer mag de verweerder zich uitdrukken in een andere landstaal op de hoorzitting.

De PV van de hoorzitting wordt opgesteld in de taal van de procedure, maar opmerkingen van een partij in een andere landstaal zijn toegelaten.

Vertolkings- en vertalingsmodaliteiten

In beginsel voorziet de Geschillenkamer niet in simultane vertalingen van de hoorzitting door een tolk. Enkel indien uitzonderlijke omstandigheden zich hiertoe lenen en in overleg met de Geschillenkamer kan hiervan afgeweken worden (eveneens na een gemotiveerd bezwaar te hebben ontvangen). De tolkkosten zullen in een dergelijk uitzonderlijk geval gedragen worden door de Geschillenkamer.

De vraag naar vertalingen stelt zich slechts zeer sporadisch in de Geschillenkamer. De Geschillenkamer kan in bepaalde omstandigheden wel vragen aan partijen om stukken zelf te vertalen. Indien er echter uitzonderlijke redenen zijn om aan te nemen dat een partij onvoldoende kennis heeft van de taal waarin de informatie wordt verstrekt, kan in samenspraak met de autoriteit een vertaling worden

bezorgd van de belangrijkste processtukken.⁷ De vertalingskosten worden in zo een situatie gedragen door de Geschillenkamer. Vertalingskosten kunnen echter op de verweerder worden verhaald bij misbruik.⁸

Het is geen standaardprocedure dat elke anderstalige verweerder een vertaling krijgt. Enkel indien er gegronde redenen zijn die dat aangeven in een gemotiveerd bezwaar kan dit worden toegestaan.

Gemotiveerd bezwaar

Mogelijke criteria die een rol spelen in de afweging van de Geschillenkamer op basis van een dergelijk gemotiveerd bezwaar zijn:

- De positie van de verweerder (particulier, klein bedrijf of groot bedrijf, overheid);
- De positie van de klager (heeft klager rechtstreeks belang bij de op te leggen maatregel of niet?);
- Misbruik van de optie tot bezwaar om de procedure te verzwaren;
- Andere specifieke omstandigheden in de zaak.

Een onvoldoende gegronde gemotiveerd bezwaar zou een situatie kunnen zijn waarbij de DPO van een verwerkingsverantwoordelijke Franstalig is, maar de rest van het bedrijf Nederlands hanteert.

Het tijdstip om een bezwaar in te dienen bij de Geschillenkamer is in beginsel binnen een termijn van veertien dagen vanaf het moment waarop de Geschillenkamer heeft besloten de zaak ten gronde te behandelen en dit op grond van artikelen 98 en 99 GBA-wet ter kennis brengt aan de partijen. Zoals reeds eerder gesteld wordt in de brief o.b.v. art. 98 GBA-wet, die partijen inlicht van een behandeling ten gronde, de proceduretaal meegedeeld. In deze brief wordt eveneens vermeld dat er een gemotiveerd bezwaar mogelijk is voor partijen die een andere landstaal wensen te hanteren.

Ten aanzien van de processtukken: de kernprocesstukken worden in beginsel in de proceduretaal opgesteld. De Geschillenkamer staat echter - toe dat onderliggende bewijsstukken worden aangeleverd in een andere landstaal of het Engels, tenzij dit de wederpartij zou benadelen.

Indien de Geschillenkamer het bezwaar niet inwilligt is er geen beroep hiertegen mogelijk. Dit behoort tot de discretie van de Geschillenkamer.

Internationale samenwerking

In het kader van internationale samenwerking is er een onderscheid tussen een situatie waar de Belgische GBA leidende toezichthoudende autoriteit is en waar deze betrokken toezichthoudende autoriteit is.

- Indien de Belgische Gegevensbeschermingsautoriteit de **leidende toezichthoudende autoriteit** is in een IMI-zaak, gelden de gewone procedures (inclusief de taalvaststelling).

---

⁷ EHRM 19 december 1989, Brozicek v. Italië, nr. 10964/84, §41, <https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22itemid%22:%5B%22001-57612%22%7D>}.

⁸ cf. Art. 57 lid 4: “wanneer verzoeken kennelijk ongegrond of buitensporig zijn, met name vanwege hun repetitieve karakter, kan de toezichthoudende autoriteit op basis van de administratieve kosten een redelijke vergoeding aanrekenen, of weigeren aan het verzoek gevolg te geven. Het is aan de toezichthoudende autoriteit om de kennelijk ongegronde of buitensporige aard van het verzoek aan te tonen.”

Indien er verschillende klagers uit verschillende Europese landen bij betrokken zijn die een andere taal hanteren, zal de Geschillenkamer afwegen wat de meest aangewezen proceduretaal is in een specifieke zaak. De Geschillenkamer vraagt partijen vervolgens of ze bereid zijn deze proceduretaal (andere dan hun landstaal) te accepteren. In deze gevallen zal het vaak vanuit pragmatische redenen aangewezen zijn om het Engels te hanteren omdat dit de taal is die alle landen normalerwijze kunnen hanteren⁹. Zo niet zou het tot veel inefficiënte leiden door het voorzien van allerhande vertalingen met mogelijke misinterpretaties.

- Indien de Belgische Gegevensbeschermingsautoriteit **betrokken toezichthoudende autoriteit** is in een IMI-zaak en bij deze een klacht is ingediend.

Volgens art. 77, lid 2 AVG moet in een dergelijk geval de klager in kennis gesteld worden van de voortgang en het resultaat van de klacht (ook al is de zaak naar de leidende toezichthoudende autoriteit). Er bestaat geen verplichting (noch in Europees, noch in nationaal recht) om de klager van vertalingen van alle documentatie (stukken, onderzoeksverslagen, etc.) van de zaak te voorzien. De Geschillenkamer voorziet in principe enkel in een samenvatting van de stand van zaken en vervolgens in de eindbeslissing in de taal van het taalgebied van de klager. Vanuit pragmatische redenen echter kan de Geschillenkamer hier eveneens accepteren dat de klager een andere taal hanteert en kan het aangewezen zijn om het Engels te hanteren, zeker in gevallen waarbij de klager duidelijk in staat is om in het Engels te communiceren.

Overgangsbepaling

Het beleid dat in deze nota werd uiteengezet is enkel van toepassing op nieuwe dossiers die vanaf de datum van publicatie aanhangig worden gemaakt.

Conclusie

Er zijn verschillende mogelijkheden om een dossier bij de Geschillenkamer aanhangig te maken. Deze werden allemaal besproken doorheen de nota en zijn eveneens visueel raadpleegbaar op de bijhorende flowchart.

De mogelijkheid tot het aanhangig maken van een dossier via een klacht door een klager roept de meeste vragen op. De Geschillenkamer van de GBA legt bij dergelijke klachtenprocedure de proceduretaal vast bij de aanhangig making na de ontvankelijkheid verklaring van de eerstelijnsdienst. De Geschillenkamer kiest aldus één landstaal als proceduretaal maar met passende waarborgen voor de andere partij bij het begin van de behandeling van elk dossier.

In de klachtenprocedure is de proceduretaal **doorgaans** de taal van het taalgebied waar de klager woont/z'n zetel heeft. In de eerste communicatie naar de klager(s)/verweerder(s) zal aldus worden verduidelijkt wat de proceduretaal is.

Partijen die een andere landstaal hanteren en zich benadeeld voelen kunnen een gemotiveerd bezwaar indienen. Het behoort dan tot de discretie van de Geschillenkamer om dit in te willigen of niet.

---

⁹ Op basis van art. 57 GBA-wet: "naar de behoeften van de zaak".

Er bestaat aldus een mogelijkheid tot communicatie in een andere landstaal zonder wijziging van de proceduretaal (mits gemotiveerd bezwaar).

Het principe blijft dat de onderliggende bewijsstukken in de proceduretaal worden opgesteld maar de Geschillenkamer kan de mogelijkheid voorzien om onderliggende bewijsstukken toe te staan in een andere landstaal of het Engels.